

5049. 3. Beh. af Lovs. ang. Medd. af Rone. p. Anl. af forst. Sideb. t. de jydsk-fynske Statsb. 5050

har i alt Fald saamegen Tillid til det danske Folk, at det vil indse, at Silkeborgbanen ved Loven faar et mindre Tilskud af Statskassen end de øvrige Baner, og jeg nærer aldeles ingen Tvivl om, at den danske Rigsdag vil finde det rigtigt, at der ved Overtagelsen af Driften bliver taget tilbørligt Hensyn dertil. Jeg tror, som sagt, at denne kan ske meget billigere for Statens Regning end for private Entreprenørens. I Henshold til de Udtalelser, der ere fremkomne saavel fra ærede Medlemmer som fra den høitagtede Minister, vil jeg derfor nu tage mit Forslag tilbage.

Da Ingen optog det saaledes tilbagetagne Forslag, var det bortfaldet.

Ordføreren: Det ærede Medlem for Ringkjøbing (P. Nielsen) har vistnok et Grund til at være tilfreds med de Udtalelser, der ere faldne her i Salen. Jeg skal blot tilføje den berigtigende Bemærkning, at der ikke kan være nogen Tvivl om, at disse tre Baner ere i Virkeligheden stillede lige, i alt Fald formelt. De faae alle Expropriationsomkostningerne og 40,000 Rb. pr. Mil, men deraf er det ganske vist ikke en Følge, at de komme til at koste Staten lige meget. Jeg skal fuldstændig indrømme det ærede Medlem, at det Offer, som Staten bringer for Serning-Silkeborgbanen, ikke er saa stort som det, den bringer for Randers-Orensbanen og for Dvense-Svendborgbanen. Jeg skal dernæst paa Udvalgets Begie opfordre ærede Medlemmer til at stemme for det af Indenrigsministeren til § 7 stillede Vindringsforslag, fremfor for det af 15 Medlemmer stillede Forslag, og jeg formoder, at den ærede Formand i Henshold til de Udtalelser, der allerede ere fremkomne, vil stille Indenrigsministerens Forslag først under Afstemning.

Bemærkning: Ligesom jeg ved Begyndelsen af Forhandlingerne angaaende denne Jernbane-lov udtalte min Glæde over, at den var kommen frem, saaledes kan jeg heller ikke Andet end nu til Slutningen sige mig vel tilfreds med, at den er bragt saa langt frem, som Tilfældet er. Jeg maa oprigtig sige, at jeg er Thinget Tak skyldig, saavel som den ærede Minister, fordi han er kommen frem med dette Lovforslag. Vel kunde jeg have ønsket, at Regjeringen var gaaet den Vej, at den selv havde anlagt Banerne, men efterat den har troet ikke at burde gjøre det, vil jeg med Velvillie tage imod denne Lov som et Forsøg paa ad denne Vej at faae disse Baner, vi saa længe

have ønsket og ventet. Jeg maa sige Dem, mine Herrer, at vi navnlig paa den Egn, hvor jeg bor, maasse fremfor noget andet Sted her i Landet trænge til en Jernbane. Vi have nemlig en Baelængde af 8 Mil til de andre Baner, men efter-som Udviklingen skrider frem rundt om i hele Landet, er det en absolut Nødvendighed for os, at vi, for at vi kunne følge med den øvrige Udvikling, ogsaa kunne komme til at faae en Bane. Paa den anden Side veed jeg vel, at der vil kræves store Offre af Befolkningen, for at Planen kan blive gennemført, men jeg veed ogsaa, at den er beredt derpaa, og jeg er overbevist om, at Befolkningen, hvor vidtløftig den hele Sags end ser ud, naar man strax kaster sig paa den, vil anstrenge sig af yderste Evne. Jeg har det Haab og den Tro, at det vil lykkes at gennemføre Sagen. — Jeg vilde ikke blande mig i den Diskussion, som blev ført her ved 2den Behandling, jeg overlod det til Ordføreren at udtale sig, og jeg tvivler ikke om Rigtigheden af det, der fremkom fra hans Side. Der fremkom rigtig nok den Gang enkelte Ytringer, som jeg maasse strax burde have imødegaaet, men jeg holdt mig tilbage af Hensyn til Loven. Smidlertid vil jeg nu ligefrem sige, at det syntes mig, som om det ærede Medlem for Randers Amts 5te Valgfreds (L. Christensen), fra hvem de paagældende Udtalelser kom, hængte sig vel fast i den lille Piece, der er omdelt fra nogle Mænd i Skeltoft. Jeg tror ikke, det vil kunne negtes, at det ved et uhildet Blik paa de virkelige Forhold vil vise sig, at denne Piece er overdreven, at den ved en nærmere Undersøgelse ikke holder Stik. Jeg vil altsaa til Slutning anbefale Loven til Vedtagelse her i Thinget, idet jeg haaber paa, at den ogsaa maa blive fremmet i det andet Thing.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved:

1) Forslag under Nr. 2 til § 4 af Indenrigsministeren:

„Slutningen af første Stykke: „det bliver . . . med Banen“ affattes saaledes: „Ligeledes er Koncessionshaveren forpligtet til, naar Sidebaner ønskes satte i Forbindelse med Banen, at underkaste sig de Betingelser for gjensidig Tilslutning og Drift, som Indenrigsministeren i Mangel af mindelig Overenskomst mellem de Vedkomne bestemmer.“

vedtoges enstemmig med 79 Stemmer.